

פרק קטז.

פקודת העתונות.

פרק קטז
פקודות
מס' 3 לש' 1933
מס' 30 לש' 1934

פקודה המתקנת ומאחדת את החוק בענין הדפסתם והוצאתם
לאור של עתונים ושאר דברי-פרסום והקובעת הוראות בענין
רישום ספרים והחזקת בתי דפוס.

[19 בינואר, 1933]

1. פקודה זו תקרא פקודת העתונות. השם הקצר

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן מלבד אם ענין פירוש
הכתוב יחייב פירוש אחר —

„ספר“ כולל כל כרך, חלק או שער של כרך, וחוברת בכל לשון שהיא,
כל אוסף תמונות ציור, שרטוטים או צילומים המכונים יחד וכל
גליון של תוי נגינה, מפה ימית או תרשים, הנדפסים לחוד,
אך אין הוא כולל דבר דפוס שאינו מכיל אלא רשימת מחירים,
קטלוג של מכירה, חוזר מסחרי או מודעה מסחרית;

„חברה“ פירושה חברה הרשומה עפ"י פקודת החברות; פרק כב.

„אגודה שיתופית“ פירושה אגודה שיתופית הרשומה עפ"י פקודת האגודות פרק כד.
השיתופיות;

„עתון“ פירושו כל דבר-דפוס המכיל חדשות, ידיעות, סיפורי מאורעות,
או כל הערות, ציונים, או באורים בקשר עם אותם חדשות, ידיעות
או סיפורי מאורעות, או עם כל ענין אחר בעל חשיבות צבורית,
הנדפס בכל לשון והיוצא לאור בפלשתיבה (א"י) למכירה או להפצת

23/39

חנם, לעתים קבועות או בלתי קבועות, אך אין הוא כולל כל דבר דפוס היוצא לאור ע"י ממשלת פלשתינה (א"י) או למענה ;

„נדפס“ פירושו הועתק במכש דפוס ;

„מכש דפוס“ כולל כל מכונת דפוס ומכשיר דפוס שסוגלו והיעודים כנראה לשמש להעתקת מלים, תמונות, או אותות על גבי הנייר, או על הבד או על חומר אחר כיוצא בזה, אך אין הוא כולל כל מכשיר המכוון והמשמש רק להעתקת תרשימים או כל מכשיר פוטוגרפי גרידא הנועד והמשמש רק להעתקת צלומים, או כל מכונת כתיבה או כל מכשיר מטלטל אחר המכוון והמשמש להעתקת מלים או אותות כשאותו מכשיר או אותה מכונה אינם משמשים אלא להעתקת מסמכים שהם באמת ובתמים מסמכים מסחריים או פרטיים ;

„בעל“ פירושו גם הבעל היחיד של עתון וגם האנשים אשר, אם מהיותם שותפים או מסבה אחרת, מיצגים כל חלק או טובת הנאה בעתון והנם אחראים לכך, הן ביניהם לבין עצמם והן ביניהם לבין האנשים המיצגים באותו האופן את החלקים האחרים או טובות ההנאה האחרות באותו העתון, והאחראים להם, אך לא שום אדם אחר זולתם ;

„דבת הסתה“ פירושה כל דבר־דפוס המכיל כונת הסתה למרד כפי שהוגדרה בסעיף 53 מפקודת תקון החוק הפלילי.

פרק לא.

חלק א' — הדפסת עתונים והוצאתם לאור.

3. לצורך חלק זה —

פירוש

„מושל מחוז“ פירושו המושל של אותו המחוז שבו עתיד העתון להדפס או שבו הוא נדפס.

4. אין להדפיס או להוציא לאור שום עתון בפלשתינה (א"י) אלא אם כן קבל בעליו תחלה רשיון בחתימת מושל המחוז בטופס הקבוע בתוספת הראשונה לפקודה זו.

אין להדפיס או להוציא לאור עתון בלא רשיון

5. (1) לא ינתן שום רשיון אלא אם קיים מבקש הרשיון את התנאים

באיוה תנאים ינתן הרשיון

— הבאים —

(א) מסר למושל המחוז הצהרה בשבועה המקיימת את הפרטים דלקמן כשהיא חתומה על ידו וערוכה בטופס הקבוע בתוספת הראשונה לפקודה זו והכוללת את העדות שנקבעה באותה תוספת: —

(i) שמו, גילו, מקום מגוריו וכתובת הדואר ונתינתו של המבקש ;

(ii) בעלותו על העתון ;

(iii) שמו, מקום מגוריו וכתובת הדואר של העורך ;

(iv) שם העתון ;

(v) מקום עריכתו ומקום הדפסתו של העתון ;

(vi) הנושאים שבהם ידון ;

(vii) באיזו לשון או לשונות יידפס ;

(viii) באיזה זמנים יופיע ;

(ix) שאין הוא בעליו או עורכו של עתון שהופעתו הופסקה עפ"י סעיף 19, או נאסרה לחלוטין או על תנאי עפ"י סעיף 23 (1) (א) ;

(x) שאין קיים נגדו צו עפ"י סעיף 23 (1) (ב), וכן

(xi) שביתת הדפוס שבו יידפס העתון לא ניתנת נגדו צו עפ"י סעיף 23 (1) (ג) ;

בתנאי שכל בקשה מטעם חברה או אגודה שיתופית תהא מלווה באותה ההצהרה שתהא ערוכה כאמור בטופס הקבוע וכוללת את העדות הקבועה ; אם היה המבקש חברה (פרט לחברה נכרית) תמסר ההצהרה ע"י מנהל העסקים והמזכיר של החברה ; אם היה המבקש חברה נכרית תמסר ההצהרה ע"י מי שמורשה לשמש כבא

כהה בפלשתינה (א"י); ואם היה המבקש אגודה שיתופית, תמסר ההצהרה ע"י יו"ר ועד ההנהלה של האגודה;

(ב) מסר למושל המחוז הצהרה בשבועה מאת העורך המקיימת את הפרטים דלקמן כשהיא ערוכה בטופס הקבוע בתוספת הראשונה לפקודה הזאת וכוללת את העדות הקבועה באותה תוספת —

(i) כתובתו, נתינותו, מקום מגוריו וכתובת הדואר שלו;

(ii) שמלאו לו עשרים וחמש שנה;

(iii) כי עמד בבחינה הנקראת בחינת הבגרות הפלשתינאית (א"י) או בבחינה אחרת שמנהל מחלקת החנוך יכיר בה כבחינה השווה בערכה לאותה בחינת הבגרות;

(iv) שהוא יכול לדבר, לקרוא ולכתוב בלשון שבה ידפס העתון;

(v) שאין הוא נתון בשום פסלות משפטית;

(vi) שלא נתחייב מעולם בדין בשל עברה שנידון עליה לפי פסק דין סופי למאסר שלושה חדשים או ליותר מכן;

(vii) שאין הוא בעליו של עתון שהופעתו הופסקה עפ"י סעיף 19 או נאסרה לחלוטין או על תנאי עפ"י סעיף 23 (1) (א);

(viii) שאין קיים נגדו צו עפ"י סעיף 23 (1) (ב); וכן

(ix) שלא נשללה מאתו הרשות לעבוד כעורך דין או כרופא עפ"י צו מאת רשות בת־סמך;

(ג) מסר למושל המחוז הצהרה בשבועה חתומה על ידו האומרת כי לפי מיטב ידיעתו ואמונתו נכונות ההודעות הכלולות בהצהרה הנזכרת בפסקא הקודמת; וכן

(ד) מסר כתב ערבות (או, כשהבקשה מוגשת על ידי שני בני אדם או יותר משנים שאינם חברים לחברה או לאגודה שתופית, מסרו כתב

ערבות הדדית ונפרדת) בסכום ובטופס הקבועים בתוספת השניה לפקודה זאת בצירוף ערב אחד או כמה ערבים כפי שידרש ויאושר ע"י מושל המחוז, ובו תנאי שהמבקש ישלם לממשלת פלשתינה (א"י) כל קנס אשר יטילו או יפסקו נגדו או נגד עורך עתונו לכשיחייבוהו בדין על הדפיסו או פרסמו או על גרמו או הרשותו להדפיס או לפרסם כל דבת הסתה או כל דבה אחרת בכל עת לאחר שניתן כתב הערבות, וכן כל שאר קנסות שבית משפט יטיל או יפסק נגדו או נגד עורך עתונו עפ"י הוראות פקודה זו.

(2) אסור לשום אדם להכתיר עתון בשם של דבר-פרסום המתפרסם ע"י ממשלת פלשתינה (א"י) או למענה, או בכל שם אחר הדומה לו במידה כזאת שיש בה, לדעת מושל המחוז, כדי להטיל בלבול דעות.

(3) כל מו"מ משפטי בקשר עם מסירת הצהרה המוזכרת בסעיף זה דינו כדין מו"מ משפטי בגדר הסעיפים 78 עד 86 מפקודת תקון החוק הפלילי. פרק לא.

(4) יכול בעליו של עתון להיות גם עורכו:

בחוצ' שבמקרה זה ימסור את ההצהרות הנזכרות בסעיף קטן 1 (א) ו-(ב), ויתן את הערבות הנזכרת בסעיף קטן 1 (1) (ד) וכי לא יהא צורך שימסור את ההצהרה הנזכרת בסעיף קטן 1 (ג).

(5) יכול הנציב העליון, לפי הכרעת דעתו, לותר על כל דרישה מן הדרישות שבסעיף קטן 1 (ב) ו-(ד) ויכול הוא לשנות או לבטל כל ותור אחר עפ"י סעיף קטן זה לגבי דרישות סעיף קטן 1 (ד).

(6) המזכיר הראשי יצוה לפרסם מודעה בעתון הרשמי על מתן רשות לפרסם עתון או על בטולה של רשות כזאת. המודעה תהיה ערוכה בטופס הקבוע בתוספת השלישית לפקודה זו.

6. (1) כל שקבל רשיון לפרסם עתון ולא פרסמו במשך שלושה חדשים מתאריך הרשיון רואין את רשיונו כמבוטל.

הרשיון יבוטל אם אין העתון יוצא לאור 1939

29/39

(2) למושל המחוז תהא הסמכות לבטל רשיון אם בעל העתון שקבל רשיון להוציא לאור את עתונו פעם בשבוע או יותר מסעם בשבוע מפסיק את

מסירת העתון (שלא כתוצאה מצו מאת הנציב העליון או מאת בית המשפט) לתקופה רצופה של שלושה חדשים או יותר, זתהא לו אותה הסמכות לגבי כל עתון אחר אם הפסיק בעל העתון את הופעת העתון לתקופה רצופה של יותר משנים עשר חדש (שלא כתוצאה מצו מאת הנציב העליון או מאת בית המשפט).

7. (1) בעמוד הראשון או האחרון של כל גליון מכל עתון ובעמוד הראשון או האחרון של כל גליון מכל הוספה לעתון צריך להדפיס את שמו הנכון והאמתי ואת מקום מגוריו של הבעל ושל העורך, ואם היה בעל העתון חברה או אגודה שיתופית, את השם הרשום והכתבת של המשרד הרשום של אותה חברה או אגודה, ואת השם הנכון והאמתי של מקום ההדפסה והעריכה של אותו עתון או אותה הוספה.

צריך להדפיס בעתון את שמו וכתבתו של הבעל

(2) מי שמדפיס או מפרסם או מצוה או מרשה להדפיס או לפרסם כל עתון או הוספה לעתון שאינם כוללים את הפרטים דלעיל ואים ערוכים באופן הקבוע כאן, יאשם בעברה בעד כל גליון שנדפס או יצא לאור בדרך זו ויהא צפוי לקנס בסכום חמשה פונטים.

תשי"ג 39

8. (1) מיד להופעתו של כל גליון של עתון או של כל הוספה לעתון, חייב עורכו למסור שתי העתקות מכל גליון למשרד המזכיר הראשי ועוד שתי העתקות למושל המחוז.

מסירת גליונות של העתון

(2) כל שאינו מקיים את הוראות הסעיף הזה יאשם בעברה ובכל פעם שהוא עובר על הסעיף הזה יהא צפוי לקנס בסכום שני פונטים.

9. (1) למרות כל סירוב למסור עתון, כאמור לעיל, ולמרות כל מו"מ משפטי נגד העורך עפ"י הסעיף האחרון ולמרות תשלום כל קנס כזה מותר למזכיר הראשי או למושל המחוז, בהודעה חתומה על ידו אשר תשלח לאדם החייב למסור כל עתון באופן האמור לעיל, לדרוש מאתו למסור לו אותו מספר הגליונות של העתון אשר לא מסרם לו.

אי מסירה לאחר הודעה

(2) עברו ששה ימים מיום מסירת מודעה כנ"ל למי שחייב במסירת עתון, והוכח כי נמסרה לו ההודעה, ואותו אדם לא מסר את הגליונות, יאשם האיש בעברה ובעד כל יום שבו עבר על ההוראה שבהודעה יהא צפוי לקנס בסכום חמשה פונטים.

10. (1) חייב העורך לפרסם חנם את כל ההודעות הרשמיות הנשלחות פרטים מודעות רשמיות

אליו לפרסום ע"י הנציב העליון או בשמו בגליון הראשון של העתון היוצא לאור מיד לאחר קבלתו. את ההודעות הללו עליו לפרסם ככתבן וכלשוונן.

(2) „הודעה-רשמית“ פירושה לצורך סעיף זה, כל הודעה שלדעת הנציב העליון דרוש פרסומה לטובת עניני הצבור ואשר נתאשרה בכך מטעם הנציב העליון.

11. (1) (i) אם מאיזו סבה שהיא חדל עורך של עתון לשמש כעורך, יהא זה מחובתו של בעל העתון או של אדם אחר המורשה בשמו למסור למושל המחוז במשך שבעה ימים למן היום שבו חדל העורך לשמש כעורך —

הודעה על שנוי עורך ועל שנויים אחרים בפרטים הכלולים בהצהרות

(א) הצהרה בשבועה ערוכה על ידו האומרת שהאדם הנזכר בהצהרה נתמנה לכהן כעורך במקום העורך שחדל לשמש בתפקידו;

(ב) הצהרה בשבועה מאת האדם שנתמנה כך, שתהיה ערוכה בטופס הקבוע בסעיף 5 (1) (ב) ותכלול את העדות הקבועה באותו סעיף; וכן

(ג) הצהרה בשבועה ערוכה על ידו האומרת כי לפי מיטב ידיעתו ואמונתו נכונות ההודעות הכלולות בהצהרה שבפסקא הקודמת:

בתנאי שיכול מושל המחוז ליתן צו המאריך את מועד שבעת הימים, כאשר ייטב בעיניו, אם הוכיח לו בעל העתון כי אי הכשרתו של העורך אינה אלא זמנית וכי עד כמה שאפשר לראות מראש ישוב לתפקידו ליום גמר הארכה או קודם לכן.

(ii) רואין עורך כאילו חדל לכהן כעורך אם מחמת העדרו או מחלתו או מכל סבה אחרת אין הוא יכול להשגיח בעצמו השגחה של ממש על פרסום העתון.

(iii) מי שממלא מקומו של עורך שחדל לזמן מה לשמש במשרתו הרי הוא כעורך לכל מטרות הפקודה הזאת עד לאותו זמן שבו יודיע בעל העתון או אדם אחר בשמו למושל המחוז כי ממלא מקום העורך חדל לשמש בתפקיד זה.

(2) אם יש בדעת בעל העתון לצאת את פלשתינה (א"י) לזמן מה

או לחלוטין, עליו להודיע את הדבר בכתב למושל המחוז, אם בעת צאתו את הארץ או קודם לכן.

(3) חל שנוי, פרט לשנוי עורך או לשנוי מפאת העדרו הזמני או התמידי של בעל העתון מהארץ, או נתגלה אי דיוק בפרט מן הפרטים הכלולים באחת ההצהרות שהוגשו כפי שנקבע בסעיף 5 (1) (א) ו-(ב). יהא זה מחובת בעל העתון או אדם אחר בשמו להודיע בכתב למושל המחוז פרטים מלאים על כך, במשך שבעה ימים מיום שחל השנוי או שנתגלה אי הדיוק.

(4) היה בעליו של עתון, הנדרש עפ"י הסעיף הזה למסור הודעה או הצהרה, חברה (אך לא חברה נכרית) תוגש ההודעה או ההצהרה ע"י מנהל העסקים שבפלשתינה (א"י) והמזכיר, או, בהעדרו של מנהל העסקים מפלשתינה (א"י) — ע"י המזכיר, ואם היה בעליו של העתון חברה נכרית תוגש ההודעה או ההצהרה ע"י האדם המורשה לשמש כבא-כח החברה בפלשתינה (א"י), ואם היה בעליו של העתון אגודה שיתופית תוגש ההודעה או ההצהרה ע"י יו"ר ועד ההנהלה שלה.

(5) כל מו"מ משפטי בקשר עם מתן הצהרה המוזכרת בסעיף זה דינו כדין מו"מ משפטי בגדר הסעיפים 78 עד 86 מפקודת תקון החוק הפלילי.

פרק לא.

(6) חובה להודיע על שנוי או תקון באחד הפרטים המפורטים בכל הצהרה המוגשת עפ"י סעיף 5, למרות שההצהרה, לאחר ששונתה או תוקנה בהתאם להודעה אינה מתאמת להוראות פקודה זו. אך שום דבר האמור בסעיף זה לא יכשיר הצהרה ששונתה או תוקנה כך. אם לאחר ששינוה או תיקנוה אין היא מתאמת להוראות הפקודה הזאת.

(7) אם אין בעל עתון מקיים את הוראות הסעיף הזה וממשיכים בפרסום העתון לאחר אי קיום זה רואין את רשיון העתון כמבוטל.

12. מי שהגיש וחתם את ההצהרה הקבועה בסעיף 5 (1) והוא —

הצהרה מאת מי שחל להיות בעל עתון

(א) חדל להיות בעל העתון הנזכר בהצהרה, עליו להגיש למושל המחוז, בתוך שבעה ימים מיום שחדל להיות בעל העתון, הצהרה בשבועה בטופס הקבוע בתוספת הרביעית לפקודה הזאת, ובו בזמן עליו למסור למושל המחוז את הרשיון שניתן לו עפ"י סעיף 5: משהוגשה ההצהרה, יבטל מושל המחוז את הרשיון;

בתנאי שמקום שחברה או אגודה שיתופית חדלה להיות בעל העתון שניתן בעדו רשיון, תוגש הצהרה, אם המגיש הוא חברה (ולא חברה נכרית) ע"י מנהל העסקים והמזכיר של החברה, ואם הוא חברה נכרית — ע"י האדם המורשה לשמש בא כח החברה הנ"ל בפלשתינה (א"י), ואם אגודה שיתופית — ע"י יו"ר ועד ההנהלה של האגודה;

(ב) מת, חייבים באי כחו האישיים או יורשיו למסור למושל המחוז את ההצהרה בשבועה שנקבעה בפסקא (א) ולהחזיר לו למושל המחוז את הרשיון שניתן למת, ומשיעשה הדבר יבטל מושל המחוז את הרשיון הנ"ל.

נתינת שטר ערבות
ושמירתו ומו"מ על
ענינים אלה

13. (1) כל שטרי הערבות שניתנו בהתאם לחלק זה, ימסרו למושל המחוז, על מנת שישמרו במקום בטוח.

(2) כל שטר ערבות שניתן מטעם חברה או אגודה שיתופית ינתן ע"י אותה חברה או אגודה בשמה הרשום ואם היתה זו חברה (ולא חברה נכרית) יחתם ע"י שני מנהלים כל שהם וע"י מזכיר החברה ובחותמת הרשמית של החברה; ואם היתה החברה חברה נכרית — יחתם ע"י האדם המורשה לשמש בא כוחה בפלשתינה (א"י) ובחותמת הרשמית של החברה; ואם היא אגודה שיתופית יחתם ע"י יו"ר ועד ההנהלה ובחותמת הרשמית של האגודה;

(3) כל שטר ערבות שנחתם בהתאם לחלק זה של הפקודה מותר להגיש משפט עליו בשם היועץ המשפטי לאתר שהייבו כדין בעל עתון או עורך על שהדפיס או פרסם - כל דבת הסתה או דבה אחרת או על שגרם להדפסתה או לפרסומה או בשל כל עברה על הוראה מהוראות פקודה זו.

14. ערב הרוצה לחזור בו מערבותו ולהשתחרר הימנה, רשאי לחזור בו ולהשתחרר מן הערבות כתום עשרים יום לאחר שהגיש מודעה בכתב על כך למושל המחוז ולמי שהוא ערב בעדו ולשאר שותפיו בערבות, אם ישנם כאלה.

בתנאי ששחרורו של הערב עפ"י הסעיף הזה לא יפגע —

(א) באחריותו של כל ערב עפ"י שטר הערבות, או

(ב) באחריותו של הערב ששחרר, כלפי כל הפסד, קנס, עונש או הוצאות אשר כבר הטילום או פסקו להטילם או אשר יטילום בכל

עת שהיא בעד כל דבת הסתה או דבה אחרת שנדפסו או הופיעו לפני תאריך השחרור או על יסוד כל חיוב-בדין-עפ"י הוראות הפקודה הזאת בשל מעשה או אי מעשה שחלו לפני תאריך השחרור הזה.

15. (1) כל מקום שערב עפ"י שטר ערבות הדרוש עפ"י חלק זה —

שטר ערבות חדש במקרים ידועים

(א) משלם את כל הסכום או חלק מן הסכום שהוא ערב על תשלומו, או

(ב) מת, או

(ג) הוכרו פושט רגל עפ"י כל חוק של פשיטת רגל הנהוג אותה שעה בפלטינה (א"י), או

(ד) יצא את הארץ בלא להשאיר בה נכסים די הצורך לסילוק סכום שהוא ערב על תשלומו, או

(ה) חזר בו מערבותו בצורה המותנית לעיל, או

(ו) חדל להיות אחראי עפ"י שטר הערבות שלו.

הרי לאחר היום השביעי מיום שאירע אחד המקרים המפורטים בפסקאות (א) עד (ו) דלעיל, יהא אסור לאיש שאותו ערב התחייב למענו, להדפיס או לפרסם או לצוות להדפיס או לפרסם כל עתון עד שלא יתן וירשום שטר ערבות חדש בסכום ובצורה הקבועה לעיל.

(2) כל המדפיס או מפרסם או מצוה או מרשה להדפיס או לפרסם

כל עתון אשר לא נתקיימו לגבו הוראות הסעיף הזה, יאשם בעברה ויהא צפוי לעונשין שנקבעו בסעיף 22.

16. משפסק עורך עתון להיות מחונן באחת מסגולות ההכשרה הדרושות

מהי הפרוצדורה כשעורך פוסק להיות מוכשר לערוך את העתון

(ב) יחשב הרשיון לפרסם את העתון שהוא עורכו כרשיון מבוטל, אלא אם כן מינה בעל העתון עורך חדש לעתונו תוך ארבעה עשר יום למן היום שבו פסקה סגולת ההכשרה של העורך, ומסר למושל המחוז הצהרה מאותו עורך חדש ערוכה עפ"י סעיף 5 (1) (ב).

17. כשיש למזכיר הראשי טעם להאמין כי ידיעה המופיעה בעתון הכחשות והמכילה האשמה עובדתית, אינה נכונה, רשאי הוא לדרוש מאת עורך העתון שהוא לפרסם בחנם את ההכחשה שהמזכיר הראשי יראה צורך בפרסומה משום טובת עניני הצבור, ועל העורך לפרסם את ההכחשה בגליון המופיע מיד לאחר קבלת הבקשה הזאת.

18. עורך עתון שאינו מפרסם הודעה רשמית או הכחשה אשר נדרש לפרסם עפ"י סעיף 10 או סעיף 17 יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום עשרים וחמשה פונטים.

התראה והפסקת פרסומם של עתונים

19. (1) יכול הנציב העליון לצוות להתרות בבעליו או בעורכו של עתון, או בשניהם, כי לדעת הנציב העליון עשוי איזה חומר שהופיע בעתון לסכן את שלום הצבור, וכי אם יוסיף העתון לפרסם חומר כזה, יעיין הנציב העליון במועצה בשאלת הפסקת פרסומו של העתון עפ"י ההוראות הקבועות בזה.

(2) אם מוצא הנציב העליון כי דבר שנתפרסם בעתון עשוי לסכן את שלום הצבור, רשאי הוא, בין שיתרה בבעל עתון או בעורכו עפ"י סעיף קטן (1) ובין שלא יתרה בו, להפסיק עפ"י צו במועצתו את פרסום העתון לתקופה שתישר בעיניו, ובאותו צו עליו לפרט לכמה זמן הוא מפסיק את העתון.

(3) שוטר, פקיד מכס או פקיד מפקידי בית הדואר רשאים להחרים כל העתקה של עתון שהופעתו הופסקה.

(4) כל המפרסם עתון שהופעתו הופסקה עפ"י הסעיף הזה יאשם בעברה ויהא צפוי לששת חדשי מאסר או לקנס בסכום מאה פונט או לשני העונשין כאחד.

איסור הכנסת עתונים נכרים לארץ

20. (1) יכול הנציב העליון במועצה לתת צו בו יאסור להכניס לפלשתינה (א"י) לתקופה שתישר בעיניו כל עתון היוצא לאור בחו"ל שהפצתו בפלשתינה (א"י) עשויה לדעת הנציב העליון לסכן את שלום הצבור.

(2) יכול כל שוטר, פקיד מכס, או פקיד של בית דואר להחרים כל העתקה של עתון שנאסרה כניסתו לפלשתינה (א"י) עפ"י צו שניתן עפ"י סעיף זה.

1937
טו

1/37

21/39

1919

1939

(3) כל המפרסם בפלשתינה (א"י) עתון שנאסרה כניסתו לפלשתינה (א"י) עפ"י סעיף קטן (1) או המפרסם את נוסח הדברים או את עיקרי הדברים שבאו בכל חלק מכל גליון של עתון כזה יאשם בעברה, ויהא צפוי לששת חדשי מאסר או לקנס בסכום מאה פונט או לשני העונשין כאחד.

21. (1) משניתן רשיון לבעל עתון עפ"י סעיף 5, אסור לשום אדם, פרט למקבל זכות ההעברה של הבעל או לבא כחו האישי או ליורשיו, להשתמש בשם של אותו עתון או בכל שם הדומה לו במדה שיהא עשוי לעורר בלבול דעות:

זכות הקניין על השם של עתון

בתנאי שאם בוטל הרשיון או נחשב כמבוטל למשך תקופה של לא פחות משנים עשר חדש, ולא ניתן למקבל זכות העברה של הבעל או לבא כחו האישי או ליורשיו רשיון לפרסם עתון יוכל כל המקבל רשיון עפ"י סעיף 5 לקרוא לעתונו הוא באותו שם.

(2) כל המשתמש בניגוד להוראות הסעיף הזה בשם של עתון או בכל שם הדומה לו במדה העשויה לעורר בלבול דעות יאשם בעברה ויהא צפוי לעונשין שנקבעו בסעיף 22.

22. (1) כל אדם —

עונשו של המדפיס וכו' עתון בלי רשיון וכו'

(א) המדפיס או מפרסם עתון בטרם נתקבל רשיון בעדו או גורם או מתיר להדפסתו או לפרסומו, —

(ב) המדפיס או מפרסם עתון לאחר שבוטל הרשיון של העתון או שנחשב כמבוטל, או גורם או מתיר להדפסתו או לפרסומו,

יאשם בעברה ויהא צפוי לששת חדשי מאסר ולקנס בסכום מאה פונטים או לשני העונשין כאחד, ובמקום העונש הזה או העונשין הללו, או נוסף עליהם, יוכל בית המשפט לצוות לתפוש ולהחרים כל גליון מן העתון הזה.

(2) אם היה המדפיס או המפרסם עתון בדרך זה חברה, או אגודה שיתופית הרי, אם היה חברה (ולא חברה נכרית) יאשמו מנהל העסקים של החברה ומזכיר החברה בעברה, ואם היה חברה נכרית, יאשם האדם המורשה לשמש כבא כוחה בפלשתינה (א"י), ואם היה אגודה שיתופית — יאשם יו"ר ועד ההנהלה של האגודה והיו צפויים לעונשין שנקבעו בסעיף קטן הקודם, ובמקום העונש

הזה או העונשין הללו או נוסף עליהם רשאי בית המשפט לצוות לתפוש ולהחרים כל גליון של העתון שנדפס או פורסם כאמור.

(3) אין רואין שום אדם כאילו הדפיס או פרסם עתון או כאילו גרם להדפסתו או לפרסומו מחמת זה בלבד שבמהלך עבודתו או משלח ידו הוא משתתף בהדפסתו של העתון או בפרסומו כמסדר אותיות או כמחלק עתונים, או בתפקיד אחר כיוצא בזה.

הפסקת הופעתו של העתון ע"י בית משפט

23. (1) כל מקום שנתחייב אדם בדינו על הדפיסו או פרסומו כל דבת הסתה או דבה אחרת או על שגרם או התיר להדפסתה או לפרסומה רשאי בית המשפט שבפניו נשפט אותו אדם, אם ימצא לנכון, ליתן צוויים בענינים דלקמן כלם או מקצתם, אם במקום העונשין אשר ישיתם או נוסף להם: —

(א) לאסור את פרסומו של העתון בעתיד בין לחלוטין או בתנאים שיפורטו בצו, לתקופה שתפורש בצו ושלא תעלה על שלש שנים;

(ב) לאסור על הבעל או על העורך, אם לחלוטין או בתנאים שיפורטו בצו, לתקופה שתפורט בצו ואשר לא תעלה על שלוש שנים, לפרסם כל עתון, לערכו או לכתוב בשבילו או לעזור בפרסומו ובעריכתו ובהוצאתו לאור של כל עתון בין בכסף ובין בשהו כסף, או לעזור בחמרים או בשרות אישי או בצורה אחרת;

(ג) כי במשך התקופה הנזכרת לעיל אין להשתמש בכל בית דפוס המשמש להוצאת העתון לאור, אלא לפי תנאים שיפורטו בצו, או שהמשטרה תתפשנו ותסגרנו למשך התקופה האמורה לעיל;

(ד) שהעתקה מן הפסק המחייב האמור לעיל תפורסם בעתון על חשבון האדם שנתחייב בדינו, אם לא נאסר פרסומו עפ"י סעיף זה, ובעוד עתון אחר שיפורט בצו.

(2) יכול בית המשפט עפ"י סעיף קטן (1) לדרוש כתנאי לפרסום העתון, להגדיל את סכום שטר הערבות הדרוש עפ"י סעיף 5 לסכום שלא יעלה על חמש מאות פונטים.

(3) כל העובר על צו הניתן עפ"י הסעיף הזה יאשם בעברה ויהא צפוי לששת חדשי מאסר או למאה פונט קנס או לשני העונשין כאחד.

(4) שום דבר האמור בפקודה זו לא יפגע בסמכותו של בית המשפט לענוש אדם העובר על צו שניתן עפ"י סעיף זה בעד בויון בית המשפט.

חלק ב. — ספרים

24. שתי העתקות מכל ספר שלם אשר ידפס בפלשתינה (א"י) לאחר מתן תוקף לפקודה זו, יחד עם כל המפות, הצלומים ושאר הפיתוחים השייכים לו, וגם שתי העתקות מכל מהדורה חדשה אשר תצא לאור בכל הוספה או שנוי, בין שהשנויים או ההוספות יהיו בגופו של הספר ובין שיהיו במפות, בצלומים, או בשאר הפיתוחים השייכים לו, בין שהמהדורה הראשונה של הספר יוצאת לאור לפני קבל הפקודה הזאת תוקף ובין שתצא לאחריה, תמסרנה חנם ומבלי טענות ומענות ע"י המדפיס למנהל מחלקת החנוך, ועוד העתקה אחת למושל של המחוז שבו נדפס הספר. ההעתקות הללו תמסרנה בתוך חדש ימים למיום צאת הספר לראשונה ממכש הדפוס, ולמרות כל הסכם (אם הספר יוצא ע"י מו"ל) בין המדפיס ובין המו"ל של הספר: המו"ל או אדם אחר שהמדפיס עובד אצלו חייב להמציא לו במשך זמן נאות לפני תום החודש הנ"ל, את כל המפות, הצלומים והפיתוחים שיהא לו צורך בהם כדי לאפשר לו לקיים את הדרישות המפורטות לעיל.

יש למסור למנהל מחלקת החנוך ולמושל המחוז העתקות מספרים

י. ע' א 39

25. הפקיד המקבל את ההעתקה או את ההעתקות מן הספר חייב למסור קבלה בכתב בעד כל העתקה או העתקות שקבל.

קבלה בעד העתקות

26. יש לנהל במחלקת החנוך פנקס שיכונה "קטלוג של ספרים שנדפסו בפלשתינה (א"י)": הקטלוג יהא ערוך בצורה שתקבע ע"י הנציב העליון.

רישום ספרים

27. כל מדפיס שאינו מוסר לפקידים שנקבעו לעיל ובצורה הקבועה לעיל שלש העתקות מכל ספר כמוזכר בסעיף 24, או מכל מהדורה חדשה של אותו הספר, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום שני פונטים על כל עברה כזאת.

עונשו של מדפיס שאינו מוסר ספרים

28. כל מו"ל או אדם אחר שמדפיס עובד אצלו שאינו ממציא לו למדפיס בצורה דלעיל מפות, צלומים או פיתוחים כאמור לעיל, שיהא צורך בהם כדי לאפשר לו למדפיס לקיים את הוראות סעיף 24, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום שני פונטים בעד כל עברה כזאת.

עונשו של מו"ל שאינו ממציא מפות וכו'

29. יכול הנציב העליון במועצה ליתן צו המוציא כל סוג של ספרים מכלל תקפו של חלק זה.

סמכות הוציא כל סוג של ספרים מכלל תקפו של חלק זה

19/43

28 1943

חלק ג. — בתי דפוס

30. (1) לא יחזיק אדם ולא ימצא ברשותו כל בית דפוס בלי לקבל תחלה רשיון בטופס הקבוע בתוספת החמשית לפקודה זו, כשהוא חתום בידי המושל של המחוז שבו נמצא בית הדפוס.

(2) בטרם ינתן רשיון עפ"י חלק זה חייב המבקש את הרשיון להגיש למושל המחוז בקשה בכתב בצירוף הצהרה בשבועה בטופס הקבוע בתוספת החמשית שלפקודה זו המקיימת את העובדות המפורטות בבקשה: אם המבקש הוא חברה (ולא חברה נכרית), תוגש הבקשה ע"י מזכיר החברה, אם הוא חברה נכרית — תוגש הבקשה ע"י האדם המורשה לשמש כבא כחה בפלשתינה (א"י), ואם הוא אגודה שיתופית תוגש הבקשה ע"י יו"ר ועד ההנהלה שלה.

(3) המזכיר הראשי יצנה לפרסם בעתון הרשמי מודעה על מתן רשיון להחזיק בית דפוס בטופס הנקבע בתוספת החמשית שלפקודה זו.

(4) כל שניתן לו רשיון עפ"י סעיף זה חייב למסור למושל המחוז מודעה בכתב על דבר כל שנוי בשמו או במקומו של בית הדפוס.

(5) כל המנהל או מחזיק ברשותו בית דפוס בלא רשיון או שאינו מוסר את ההודעה הדרושה עפ"י הסעיף קטן הקודם, יאשם בעברה ויהא צפוי בעד כל עברה לשלושת חודשי מאסר או לקנס בסכום עשרים פונט או לשני העונשין כאחד; אם האשם הוא חברה (אך לא חברה נכרית) תחול האשמה על מנהליה ומזכירה, ואם הוא חברה נכרית תחול האשמה על מי שמורשה לשמש כבא כחה בפלשתינה (א"י), ואם הוא אגודה שיתופית תחול האשמה על יו"ר ועד המנהלים שלה.

31. (1) מי שקבל את הרשיון עפ"י חלק זה חייב להציג את רשיונו או לדאוג להצגתו במקום בולט במשרדו או במקום העסק שלו.

(2) רשיון שניתן לחברה או לאגודה שיתופית יוצג במשרדה הרשום של החברה או של האגודה השיתופית.

(3) כל שאינו מקיים את הוראות הסעיף הזה יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום שני פונטים.

חובה להציג את הרשיון לראוה

חלק ד. — דברי דפוס אחרים.

32. (1) חובה לרשום בסופו של העמוד-האחרון-של-כל-דבר דפוס, פרט לעתונים, ספרים, ודברי דפוס שהם באמת ובתמים מסחריים, את שמותיהם וכתובותיהם של המדפיס ושל המוציא לאור ואת מקום ההדפסה.

דברי דפוס פרט
לעתונים ולספרים

מנין 1943
19/43

(2) כל המדפיס או מוציא לאור כל דבר דפוס כזה בניגוד לסעיף זה יאשם בעברה, ויהא צפוי לשלושת חדשי מאסר או לקנס בסכום עשרים וחמשה פונט או לשני העונשין כאחד.

חלק ה. — הוראות כלליות.

33. מנהל מחלקת החנוך או מושל המחוז, הכל לפי הענין, ימסור לכל דורש, בהגישו בקשה לכך ובשלמו את המס הקבוע, העתקה מכל רשימה בפנקס או קטע מפנקס או העתקה מכל בקשה, הצהרה או שטר ערבות שניתנו עפ"י הפקודה הזאת, כשהם מקויימים על ידו.

העתקות מרשימות בפנקס

34. כל העתקה מרשימה בפנקס וכל קטע מפנקס וכל העתקה מכל בקשה, או הצהרה או שטר ערבות שניתנו עפ"י הפקודה הזאת שנראה מתוכם שהם חתומים ע"י מנהל מחלקת החנוך או מושל המחוז, הכל לפי הענין, יקובלו כעדות מכרעת על תכנו של הפנקס עד כמה שאפשר לעמוד עליו מתוך אותה העתקה או אותו קטע, או על הבקשה או ההצהרה או שטר הערבות, ואין צורך בהוכחת החתימה שעליהם. וכל העתקה מקויימת כזאת או קטע מקויים כזה יקובלו בכל משפט אזרחי או פלילי כהוכחה לכאורה (פרימה פציא) על כל הענינים המופיעים בהם, עד שלא יוכח ההיפך: תעודה שנראה מתוכה כי היא חתומה ע"י מושל המחוז, האומרת שלא ניתן רשיון לאיזה עתון מיוחד תקובל בכל מ"מ משפטי אזרחי או פלילי כהוכחה מספקת לכאורה על העובדא כי לא ניתן רשיון כזה.

קטעים מקויימים של
פנקס ישמשו עדות

35. פקודה זו לא תחול על כל בית דפוס ממשלתי או מדפיס ממשלתי או על כל מדפיס המורשה להדפיס את הפקודות או את החוקים הרשמיים האחרים של הסמכות המחוקקת או על כל מכבשי דפוס השייכים לבית דפוס ממשלתי כזה או מדפיס ממשלתי כזה או על העתון הרשמי או על כל מסמכים רשמיים הנדפסים ברשות ממשלת פלשתינה (א"י) או לשמושה.

פיטורין

36. מסירת הזמנה לדין או הודעה עפ"י הפקודה תחשב כמספקת, בת תוקף וממשית אם נמסרה למדפיס או למ"ל של עתון בבית או בבנין שבו נדפס העתון.

מסירת הזמנה או הודעה

או אם נמסרה לכל אדם הנמצא באותו בנין או מקום הדפסה או — בהעדר מדפיס או מו"ל כזה, או בהעדר אדם אחר כאמור לעיל — אם הודבקה על דלת מקום ההדפסה האמור לעיל.

37. אין להביא אדם במשפט פלילי בשל עברה על הפקודה הזאת, אלא ^{הגבלת התביעות הפליליות} אם כן התחילו במשפט הפלילי הזה בתוך ששה חדשים מזמן שנעשתה העברה, אף לא יובא משפט פלילי כזה אלא אם כן הוחל בשם היועץ המשפטי ובהסכמתו.

38. (1) יכול הנציב העליון במועצה להתקין תקנות לביצוע מטרות ^{תקנות מס' 30 לש' 1934} הפקודה הזאת.

(2) ביחוד, ומבלי לפגוע בכללותה של הסמכות הנ"ל, תקבענה אופן התקנות * —

(א) את המסים שישולמו בעד רשיונות או בעד כל פעולה, ענין או דבר שצריך לעשותו או למלאו עפ"י הפקודה הזאת:

בתנאי ששום מס כזה לא יעלה על סך פונט אחד;

(ב) את הטופס של כל פנקס שיתנהל עפ"י הפקודה הזאת והטופסים האחרים הדרושים לצרכי הפקודה הזאת, לרבות כל שינויי גירסא בטופסים המפורטים בתוספת לפקודה זו; וכן

(ג) את הנהלתו והסדרתו של הרישום עפ"י הפקודה הזאת וכל ענין אחר הכרוך בכך.

תוספת ראשונה

(סעיף 4 וסעיף 5 (1) (א) (ב) ו (ג))

א. — טופס הצהרה שתצורף לבקשת רשיון להוציא לאור עתון.

פלטים.

1. שמו המלא של המבקש

2. מקום מגוריו וכתובת הרואר הנוכחית המלאה שלו:

* עיין "מרא' מקומות" בסוף הכרך.

3. מקום הולדתו ויום הולדתו (לצורך את תעורת הלה, ואם אין יכולת להשיגה על המבקש לציין זאת).
4. נתינותו (לצורך מספורט או תעורת נתינות אחרת).
5. שמו המלא של העורך:
6. מקום מגוריו וכתובת הרואר המלאה של העורך:
7. שם העתון:
8. שמו של בית הדפוס אשר בו יידפס העתון, וכתובת הרואר הנוכחית המלאה שלו ושל משרדי המערכת שלו:
9. באיזה נושאים ידון העתון:
10. באיזו לשון או באיזה לשונות יופיע העתון:
11. זמני הופעתו:
12. האם המבקש הוא בעל או עורך של עתון אשר הוצאתו לאור —
 - (א) הופסקה עפ"י סעיף 18 מפקודת העתונות?
 - (ב) נאסרה להלוטין עפ"י סעיף 23 (1) (א) מפקודת העתונות?
 - (ג) נאסרה על תנאי עפ"י סעיף 23 (1) (א) מפקודת העתונות?
 (אם כן, מסור את התאריך ואת הפרטים על צו האיסור).
13. האם קיים כלפי המבקש צו עפ"י סעיף 23 (1) (ב) מפקודת העתונות?
14. האם ניתן נגד בית הדפוס שבו נדפס העתון צו עפ"י סעיף 23 (1) (ג) מפקודת העתונות?

הלכה

מ	אני
מצהיר בזה	בשבועה (או "מצהיר במורא") שהידיעות אשר נתתי בהודעת הפרטים דלעיל המוגשת לחיזוק בקשתי שהוגשה למושל המחוז
ליתן לי (או לחברת	לאגודה השיתופית
או	"
(רשיון לפרסם עתון אשר יקרא בשם	ההודית היא) בעל העתון הנ"ל.
הו נכונות, וכי אני הנני (או החברה או האגודה	ולראיה היני חותם כאן.
	התאריך

חתימת המבקש

ב	ניתנה בשבועה בפני היום הזה
אשר אני מכירו הכרה אישית (או אשר מר	על ידי
שהנני מכירו הכרה אישית, זיהה אותו בפני בשבועה).	
(שם המשביע ומשרתו)	

ב. טופס הצהרה מאת עורך.

1. שמו המלא של העורך.
2. מקום מגוריו וכתובת הרואר הנוכחית המלאה שלו.
3. נתינותו: (לצורך את המספורט שלו או תעורת נתינות אחרת).
4. מקום הולדתו ויום הולדתו: (לצורך תעורת לה, ואם אין יכולת להשיגה — על המבקש לציין זאת).

5. הכשרות חנוכיות: (לצדק תעודה מאת הרשות הבוחנת).
 6. היודע העורך דבר, קרוא וכתוב בלשון (בלשונות)
 7. הרובצת עליו פסלות משפטית?
 8. האם נתחייב העורך מעולם בעברה אשר בגללה נידון עפ"י פסק סופי לשלושת חדשי מאסר או יותר?
 9. האם העורך הוא בעל איזה עתון אשר הוצאתו לאור —

- (א) הופסקה עפ"י סעיף 19 מפקודת העתונות?
 (ב) הופסקה להלמטין עפ"י סעיף 23 (1) (א) מפקודת העתונות?
 (ג) הופסקה על תנאי עפ"י סעיף 23 (1) (א) מפקודת העתונות? (אם כן מסור את התאריך ואת פרטי צו האיסור).

10. האם יש תוקף לצו עפ"י סעיף 23 (1) (ב) מפקודת העתונות נגד העורך.
 11. האם אסרה איוו רשות בת סמך על העורך להתעסק כעורך דין או כרופא?

הלכה.

אני מ מצהיר בזה בשבועה
 (או "מצהיר במורא") שהידעות שנמסרו מהודעת הפרטים דלקמן בנידון סגולות ההכשרה שלי
 למשרת עורך העתון הן נכונות.

ולראיה הריני הותם
 התאריך

החתימה

בפני ע"י

ב

אשר אני מכירו הכרה אישית (או אשר מר

שאני מכירו הכרה אישית, זיהה אותו בפני בשבועה)

(שם המשביע ומשרתו)

הלכה

אני מ מצהיר בזה בשבועה
 (או "מצהיר במורא") כי לפי מיטב ידיעתי ואמונתי הידיעות המובאות בהודעת הפרטים דלקמן
 בנידון סגולות ההכשרה של למשרת עורך העתון הן נכונות.

ולראיה הריני הותם
 התאריך

החתימה

הנ"ל

בפני ע"י

שאני מכירו הכרה אישית, זיהה אותו

ניתנה בשבועה היום הזה
 אשר אני מכירו הכרה אישית (או אשר מר

בפני בשבועה)

(שם המשביע ומשרתו).

ג. טופס רשיון להוציא לאור עתון.

פקודת העתונות

רשיון להוציא לאור עתון.

	הריני נותן כזה רשיון	בהתאם לבקשה מיום	
	} בחדש כשבוע בשנה	להוציא לאור	היושב ב
עתון אשר ידפס בדפוס			
וירון בנושאים		בשפה(ות)	הנמצא ב
	ואשר יקרא בשם	ויערך בידי	
19	שנת	כחדש	ניתן היום הזה
	מושל המחוז.		

תוספת שניה

(סעיף 5 (1) (ד).)

סכום הערבות.

מ"מ (א"י)

150	בעד עתון אשר יצא לעתים יותר תכופות משתי פעמים בשבוע
100	בעד עתון אשר יצא אחת לשבוע או שתי פעמים בשבוע
50	בעד עתון אשר יצא לעתים פחות תכופות מפעם בשבוע

טופס שטר הערבות.

פקודת העתונות.

בהתאם להוראות סעיף 5 (1) (ד') מפקודת העתונות, אני (או "אנו") בעל(בעלי) העתון " מתחייב בזה " מתחייב בזה (או "מתחייבים בזה בהתחייבות הדדית ונפרדת") לשלם לממשלת פלשתינה (א"י) כל עונש כסף אשר יוטל עלי (או "עלינו") או על עורך העתון " הנ"ל, על יסוד חיוב ברין בשל הדפסה או פרסום או בשל נרם או היתר להדפסה או לפרסום של כל דבת הסתה או דבה אחרת בכל עת שהיא לאחר יום בחדש 19, וכן לשלם כל קנסות אחרים אשר יושנו עלי (או "עלינו") או על עורך העתון " הנ"ל, עפ"י הוראות פקודת העתונות. ואם לא אעמוד בהתחייבותי זאת (או "ואם לא נעמוד בהתחייבותנו זאת") הריני מתחייב בזה (או "הרינו מתחייבים בזה בהתחייבות הדדית ונפרדת") פונט לזכותה של ממשלת פלשתינה (א"י). לאכר את הסך היום

19 בח' היום

(החתימה (החתימות)).

(ערבים)

הריני מכריז בזה על עצמי (או הרינו מכריזים בזה על עצמנו ביהר וכל אחר ואחר בפני עצמו) כערב (או כערבים) בעד " הנ"ל, כי: —
 (א) הוא (או הם) ישלם (או ישלמו) לממשלת פלשתינה (א"י) כל כסף ענושים אשר יושט עליו (או עליהם) או על העורך הנ"ל של העתון .
 " הנ"ל על יסוד כל התחייבות כדיון בשל הדפסה או פרסום או בשל גרם או היתר להדפסה או לפרסום של כל דבת הסתה או דבה אחרת בכל עת שהיא לאתר יום בחדש 19.
 וכל קנסות אחרים אשר יושטו עליו (או עליהם) או על העורך הנ"ל של העתון " הנ"ל ע"י איזה בית משפט עמ"י הוראות פקודת העתונות, וכי
 (ב) אם לא יעמוד (או אם לא יעמדו) בהתחייבות המותנית בתנאי (א) דלעיל, הרי יאבד (או יאבדו) לזכותה של ממשלת פלשתינה (א"י) סך פונטים.

ואם הנ"ל לא יעמוד בהתחייבותו (או אם הנ"ל לא יעמדו בהתחייבותם), בין בהתחייבות המותנית בתנאי (א) ובין בהתחייבות המותנית בתנאי (ב), הריני מתחייב (או הרינו מהחייבים בזה בערבות הדדית ונפרדה) לאבד לזכותה של ממשלת פלשתינה (א"י) סך פונט.
 היום בחדש 19.
 (חתימה (חתימות)).

תוספת שלישית

(סעיף 5 (6).)

טופס של הודעה על מתן רשיון להוציא לאור עתון

פקודת העתונות

נמסרת בזה מודעה כי ביום	לח'	10	ניתן
בחתימת מושל מחוז	5		חיושב
ב	רשיון מס'		להוציא לאור
בשבוע בחדש בשנה	בדפוס		הנמצא ב
		בשם	ואשר ירון בנושאים
		ויערך בידי	
היום	בחדש	19	(חתימה)

המוכיר הראשי.

טופס של הודעה על בטול רשיון להוציא לאור עתון.

פקודת העתונות.

	שניתן ביום		נמסרת בזה מודעה כי בוטל הרשיון מס'	
	בתימת מושל מחוז	10	שנת	בחדש
בדפוס הנמצא	} בשבוע בחודש בשנה		למרסם	תושב
		הרו בנושאים	בשם	עתון בשפה(ות)
				והנערך בידי
	(התימה)			
	המוכיר הראשי			

התוספת הרביעית

(סעיף 12.)

טופס הצהרה מאדם שחדל להיות בעל עתון.

היוצא לאור	(א) בעל העתון	מ	אני
מצהיר בזה בשבועה (א)	מיום		עפ"י רשיון מס'
	חדל להיות בעל העתון הנ"ל.		מצהיר במורא" כי (כ)
	(התימה)		
הנ"ל אשר אני	ע"י		ניתן בשבועה בפני היום
שאני מכירו הכרה אישית, ויהא			מכירו הכרה אישית (או אשר מר
			אותו בפני בשבועה).
שם המשביע ומשרתו			

(א) רשום כאן, בתורת מנהל העסקים (או המוכיר) של חברת שהיא, אם ההצהרה ניתנת ע"י מנהל או מוכיר של חברה (ולא של חברה נכרית), או המורשה לשמש בפלשתינה (א"י) כבא כחה של חברת שהיא, אם ההצהרה ניתנת ע"י אדם כזה, או יושב ראש ועד המנהלים של אנודה שהיא, אם ניתנת ההצהרה ע"י אנודה שיתומית.

(ב) רשום כאן, חרלתי" או, החברה הנ"ל חרלתי" או, האנודה השיתומית הנ"ל חרלתי", הכל לפי הענין.

התוספת החמישית

(סעיף 30).

טופס של הצהרה שתצורף לבקשת רשיון להחזיק בית דפוס.

אני	מ	מצהיר בזה בשבועה (או "מצהיר כמורא") שיש
ברעתי להחזיק (או כי חברת	או אנורת	יש ברעתי להחזיק)
בית דפוס ב	אשר יקרא בשם דפוס	
היום		

חתימת המבקש.

ניתן בפני בשבועה היום	ב	ע"י
אשר אני מכירו הכרה אישית (או אשר מר		שאני מכירו הכרה
אישית זיהה אותו בפני בשבועה).		

שמו ומשרתו של המשביע

טופס של רשיון להחזיק בית דפוס.

פקודת העתונות.

רשיון להחזיק בית דפוס.

בהתאם לבקשה מיום	הריני נותן כזה רשות ל	הנר
להחזיק בית דפוס ב	אשר יקרא בשם דפוס	
היום	בחדש	שנת
		19.
	מושל המחוז	

טופס של הודעה על מתן רשיון להחזיק בית דפוס.

פקודת העתונות

נמסרת כזה מודעה כי ביום	ניתן ע"י מושל מחוז	
הנר ב	רשיון מס'	להחזיק בית דפוס
הנמצא ב	והנקרא בשם דפוס	
ניתן ביום	לחדש	19.
	המוכיר הראשי	

פרק קיז

בתי סוהר

פקודה הקובעת הוראות להנהלת בתי סוהר ולמשמעת האסירים

פרק קיז.

פקודות

מס' 29 לש' 1921

מס' 34 לש' 1926

מס' 30 לש' 1934

[1 ביוני, 1921]

השם תקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת בתי הסוהר.

פירוש

מס' 34 לש' 1926

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר

„בית סוהר מרכזי“ כולל כל מחנה שחבושים בו אסירים לשם עבודת עונשין.

„המפקח הכללי“ פירושו המפקח הכללי על המשטרה ובתי הסוהר ;

„בית סוהר“ פירושו כל בנין, מחנה או מקום אחר המשמשים לחבישת אסירים ;

„אסיר“ כולל כל החבוש בתוקף פסק דין של בית משפט לאחר שנתחייב בדין ע"י בית משפט או בדרך אחרת, וכל שנתנוהו במשמר חוקי כשהוא מחכה למשפט, לפסק־דין או למיתה, וכל שנחבש לרגל משפט אזרחי.

3. יכול הנציב העליון להכריז בצו שכל בנין או חלק מבנין, מחנה, או מקום אחר ישמשו בית סוהר, ויכול הוא להורות שאותו בית סוהר לא ישמש אלא לחבישת אסירים מסוג מסויים או מסוגים מסויים.

הסמכות להכריז על

בנין כבית סוהר, וכו'

מס' 34 לש' 1926

מס' 30 לש' 1934